

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det ville være ønskeligt med mere ro i salen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Af Ole Espersen (S), Ebba Strange (SF), Bernhard Baunsgaard (RV) og Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 19/3 85).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Af Hagen Hagensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Birgith Mogensen (CD) og Kofod-Svendsen (KrF).

(Fremsat 20/3 85).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

De to lovforslag, formanden lige har nævnt, fremkommer, efter at der igennem lang tid har været en omfattende debat om flygtningespørgsmålet. Det er en debat, der har været præget af mange følelser, men den har også været præget af nogle konfrontationer, som har kunnet fremkalde ubehag.

Hvis man skal sige noget positivt om den debat, der har været, er det først og fremmest, at den har vist et vældigt engagement i disse dybt alvorlige menneskelige spørgsmål. Jeg synes, at debatten har vist det positive, at man ikke blot overlader disse problemer til myndighederne, men at mange også er parat

til at tage et personligt medansvar. Dette personlige medansvar kan vi få brug for i den kommende tid, hvor det drejer sig om, at de flygtninge, der kommer hertil, får en menneskelig behandling, og at der bliver mulighed for at placere dem i det danske samfund.

Men uanset hvor mange positive elementer der er i denne debat, kan vi ikke komme uden om, at et lille land som Danmark ikke på egen hånd kan klare flygtningeproblemerne i hele verden. Danmark har en vældig tiltrækningskraft, og den er ikke blot mindre af de regler, vi gennemførte for næp to år siden. Det er en naturlig konsekvens af de gældende konventioner og af staternes praksis, at man også herhjemme må skelne mellem de personer, som er forfulgt og derfor bør have flygtningestatus, og dem, som ikke er flygtninge.

De erfaringer, vi har fået i de forløbne knap to år, viser efter min mening, at der er et behov for visse ændringer i udlændingeloven. Det har jeg allerede haft lejlighed til at redegøre for i forbindelse med den flygtningeredegørelse, jeg afgav i oktober måned sidste år.

I forbindelse med det samråd, jeg for nylig var til i retsudvalget vedrørende sagen om de to iranere, fremgik det, at andre partier har et ønske om at ændre loven således, at justitsministeren kan give opholdstilladelse til personer, der af flygtningenævnet har fået afslag på flygtningestatus. Og nu har socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, det radikale venstre og venstresocialisterne fremsat det lovforslag, som vi behandler i dag.

I samrådet i retsudvalget tilkendegav jeg, at der efter min mening må være store betæneligheder ved en ordning, hvor en minister skal foretage en efterfølgende vurdering på samme grundlag af et spørgsmål, som allerede er afgjort ved domstolene eller ved et uafhængigt domstolslignende organ, som flygtningenævnet jo er. Disse betæneligheder har jeg naturligvis fortsat, men jeg vil dog gerne sige, at jeg synes, det er positivt, at nogle ret strenge betingelser – forstår jeg – skal være opfyldt, før justitsministeriet kan give opholdstilladelse til udlændinge, som har fået afslag på status som flygtninge.

Jeg vil gerne for klarheds skyld bede forslagsstillerne om en uddybning af, hvad der egentlig tilsigtes med forslaget som helhed.